Anul II • Nr. 6 • Noiembrie 2009 Revistă realizată de Suporter Club UTA • Preț: 7 lei

REDUTA

Dragostea noastră pentru UTA nu retrogradează niciodată!

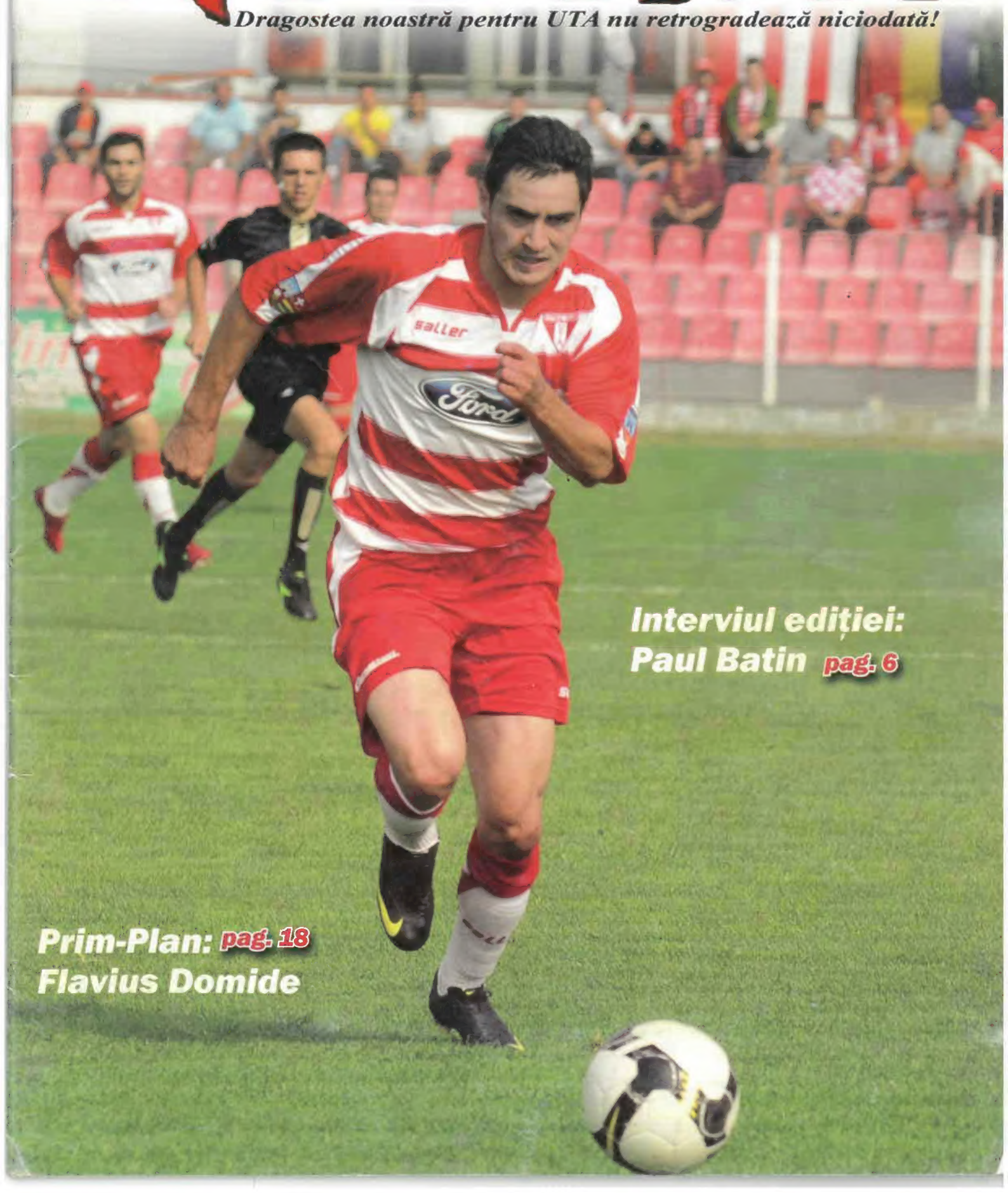

Interviul ediției: Paul Batin pag. 6

Prim-Plan: Flavius Domide pag. 18

CUPRINS:

Editorial: Restaurația 3
UTA a crescut precum Făt-Frumos 4-5
Interviul ediției: Paul Batin 6-9
Gio şi Mister 10
O tempora... (I) 11
Cupa Ladislau Brosovszky – Ediția a II-a 12
„UTA e echipa ta!" la Şcoala Generală nr. 13 „Aron Cotruş" 13
Fotbalişti de odinioară: Christos Metskas ... 14-15
Poster: UTA 1965-1966 16-17
Prim-plan: Flavius Domide 18-20
Serial – Cronicile Bătrânei Doamne 21-23
Doina Gehl – „dracul gol" pentru fotbaliştii arădeni ai anilor 60 24-26
Chestionar pentru noi, ceilalți 27
Respect britanic 28
Întrebați, Zerror vă răspunde! 30

www.suporterclubuta.ro

Redacția

Sebastian Bulumac - director administrativ
Giuliano Junc - redactor şef
Dana Mirea - redactor
Rogerius LR - redactor
Lucian Cozma - redactor
Dan Branc - redactor
Claudiu Meissner - redactor
Laurenţiu Albu - redactor
Cătălin Draia - DTP
Monica Mogoş - DTP
colaboratori: **Sebastian Siclovan** - Observator
Florin Matei - Fotbal-Vest
Radu Romanescu – Adevărul de seară
Larisa Mihali - reprezentant vânzări - **0770 605 666**
Foto: **Nelu Scripciuc, Claudia Ocnenu**

Parteneri Media: OBSERVATOR arădean · SPORT ARAD · www.vestic.ro · UTA 1945 · west · Arad 92.7 magic fm soft music

Restaurația

Giuliano Junc

UTA a fost întotdeauna o familie. Adevărat, una în care rudele îşi mai spală rufele în văzul lumii, însă nimeni nu poate contesta firul invizibil care leagă şi la bine şi la rău conducerea administrativă, stafful tehnic, echipa, suporterii şi oraşul între ele. Traseul revistei noastre e o dovadă în acest sens. Au trecut multe luni de la ultima noastră întâlnire şi dincolo de justificările corecte, nu-i vorbă, legate de criza financiară, motivul profund pentru absența noastră este altul. Clubul a trecut printr-un proces de reaşezare şi de reorganizare, care cu siguranță ne-a afectat şi pe noi. Am trăit cu toții multă vreme în nesiguranță, în incertitudine, ori în aceste condiții este foarte greu să menții constanța unei publicații. A fost şi o perioadă în care am sistematizat experiența acumulată în conceperea primelor 5 numere. Suntem pregătiți şi noi pentru un nou început. Acesta ne găseşte la fel de entuziaşti, dar poate mai realişti în privința planurile noastre. Nu vă putem promite în acest moment, cel puțin nu pentru viitorul apropiat, că vom avea frecvența metronomului. Ne propunem totuşi să nu ratăm a fi părtaşi la momentele importante din viitorul clubului. Ne vom consolida locul în familia alb-roşie şi oricând veți intra pe poarta casei Bătrânei Doamne, ne veți găsi acolo.

Credem că odată consolidată structura clubului, UTA va trebui încet să înceapă procesul recuperării identității. Dincolo de cifrele palmaresului şi de titulatura de «campioană a provinciei», ce înseamnă UTA în fotbalul românesc? Oare în absența acelor titluri de campioană am fi fost o apariție aparte, sau eram una dintre echipele anonime ale plaiurilor mioritice?! Cu siguranță, nu ! Departe de mine intenția de a apela la teorii mistice, dar ceva din vița nobilă a Baronului Neuman s-a transmis echipei pe care a înființat-o. Spiritul de fair-play, seriozitatea, sobrietatea, competența sunt atribute care au contribuit mai mult la faima UTA-ei decât performanțele ei. Sigur că elementele enumerate par doar teorii de basm în momentul când sunt supuse contactului cu realitatea cotidiană. Cei care răspund astăzi de destinele UTA-ei au însă datoria morală de a începe munca de recuperare a spiritului nobil al Bătrânei Doamne. Aceasta este identitatea noastră şi o vrem înapoi! RedUTA împreună cu Suporter Club UTA şi-au asumat încă de la înființare acest demers şi să nu aveți nicio îndoială: vom continua pe aceeaşi linie, susținând fenomenul UTA.

Profesorul Christos Metskas: „Pentru mine UTA a fost a doua familie."

CHRISTOS METSKAS
UTA
1957 1969

UTA Rapid 2-1
min 89 Ţîrlea
min. 90 Metscas

13 martie 1960

In imagine Ţîrlea şi Metscas imbrăcaţi in alb

Ioan Pascal, jurist

S-a născut în ziua de 17 iunie 1935 în Grecia, în localitatea Slimnitsa (Trilofos). La vârsta de numai 12 ani, din cauza războiului civil, s-a refugiat împreună cu familia în Albania şi de acolo, un an mai târziu, prin intermediul Societăţii Internaţionale de Cruce Roşie, a ajuns – cu sora şi fratele, dar fără părinţi – la colonia de copii din Orăştie, apoi la cea de muncă de la "Florica" Piteşti. Aici la "ordinea zilei"era munca necalificată în construcţii. Ce destin crunt şi crud i-a marcat copilăria acestui om! Departe de plaiurile natale, lipsit de dragostea părintească...

Iată-l la 15 ani – în 1950 – elev la Şcoala Profesională "Electroputere" Craiova şi apoi, în 1952-1956, la Şcoala Medie Electrotehnică Bucureşti, în ambele instituţii de învăţământ având şi calitatea de fotbalist, la "Electroputere" Craiova şi, respectiv, „Trustul Alimentaţiei Publice" Bucureşti. De data aceasta şansa a fost de partea sa. A avut doi antrenori de certă clasă internaţională şi adevăraţi pedagogi: Rudolf Wetzer I şi Ion Bogdan. Primul, atacant central al României la Olimpiada din Franţa, 1924, şi la ediţia inaugurală a Campionatului Mondial, Uruguay, 1930 (17 selecţii în echipa naţională / 13 goluri, 1923-1932), cel de-al doilea "devenit celebru prin fineţea driblingurilor sale" (12/3, 1937-1942).

Aceşti doi oameni – adevăraţi părinţi spirituali – au contribuit la descoperirea, formarea şi lansarea lui în "imperiul fotbalului". „Printr-o conjunctură interesantă" în anul 1958 a fost legitimat la UTA Arad. Iată una dintre componenţele echipei acelui an: L. Coman, portar; jucători de câmp: Sereş, Kapas, Farmati, Igna, Petschovschi, Koszka, Jurcă, Ţârlea Mihai, senior, Metskas (Meţcas), Tăucean. Dintre aceştia, Farmati şi Petschovschi erau jucători internaţionali „A", iar Metskas convocat de patru ori la lotul naţional nu a jucat, pentru că nu avea cetăţenia română, deşi a solicitat-o, însă cererea nu a fost aprobată.

În schimb, a apărat culorile roşu-alb ale grupării sportive din 1958 până în returul campionatului 1968-1969, "adunând", după propriile-i afirmaţii, "305 partide", în care a înscris "în jur de 110 goluri". Aşadar, mai bine de un deceniu, s-a identificat cu echipa textilistă arădeană, pe care a slujit-o – ca jucător şi antrenor – "aproape 30 de ani", caracterizând-o ca fiind "a doua mea familie".

Metskas nu a fost un jucător simbol la UTA, dar unul important, cu certitudine. Şi afirmaţia este cu atât mai motivată cu cât a jucat în toate compartimentele echipei: atac, mijloc, apărare. A fost tehnic, elegant în mişcare, dispus la efort fizic, dăruire şi

Juniori Republicani
UTA 1980 - 1981

In picioare: Ackerman, Stan, Eberst, Vuscan, Gheorghieş, Filip, Mihalache, Puscas, Takacs **Metscas - antrenor**
Mijloc: Hizo, Husar, Petrica, Tarau, Gruber, Morvai, Brădean, Belean.
Jos: Racz, Bodocian.

Deşi a fost selecţionat de trei ori la echipa naţională, Christos Metskas nu a avut ocazia să apere culorile ţării în care s-a stabilit încă din 1948. Abia în 2004 a primit cetăţenia română, la fel şi pe cea elenă, după aproape 5 decenii în care a fost apatrid

combativitate totale, adept al jocului constructiv, colectiv, elastic şi dinamic. Avea fantezie şi eficacitate în teren, un pronunţat simţ al mingii, posesor al unui dribling derutant şi în viteză, bun executant al loviturilor libere, al pasei lungi, cu o atracţie irezistibilă pentru pasa "la întâlnire". Dar peste toate aceste calităţi psiho-fizico-tactice, Metskas a avut întotdeauna o atitudine loială concretizată prin respectarea regulilor de joc, având sentimente de stimă faţă de adversari şi spectatori, ducând o exemplară viaţă sportivă şi extrasportivă.

Deşi cât a jucat la UTA echipa n-a fost decât o formaţie clasată între locurile 4-11, totuşi trebuie să spunem că, în sezonul 1958-1959, presa sportivă a vremii consemna titluri precum: "UTA, singura echipă din ţară: Adio=WM="; "Trăiască=1-3-3-4"; "Victorii în serie" etc.

În fond, ce s-a întâmplat? Antrenorul Cibi Braun şi jucătorul-căpitan al echipei, Iosif Petschovschi, au revoluţionat fotbalul românesc în sensul că au renunţat la învechitul sistem de joc „WM" (1-3-2-5) şi în meciul disputat în deplasare cu Dinamo Bacău, au întocmit „două bariere dese de apărare – prima cu patru fundaşi, iar a doua cu trei mijlocaşi. În faţă rămâneau numai Pârcălab, Petescu şi Ţârlea cu sarcina de a ajuta şi apărarea, dar şi de a lansa contraatacuri rapide în zona adversarului, unde dispuneau de o rază mare de acţiune (...) Noua aşezare a apărării noastre s-a dovedit un labirint diabolic, prin care băcăuanii, deşi atacau cu 8-9 oameni, n-au găsit calea spre golul egalării". Scor final, Dinamo Bacău-UTA: 1-2 (1-0), prin golurile marcate de Pârcălab, „Săgeata Carpaţilor" luându-şi atunci zborul. Iată echipa învingătoare din acel istoric meci: L. Coman-Szücs, Băcuţ II, Izghireanu-Kapas, Petschovschi-Sereş-Pârcălab, Petescu, Metskas, Ţârlea.

"Povestea" a două goluri marcate de Metskas.

Cel dintâi în sezonul 1957-1958. La Arad, în minutul 88, Rapid Bucureşti – în formaţie cu internaţionali "A" precum: Todor, Greavu, Macri, N. Georgescu, Ene II, Ozon etc. – conducea cu 1-0. A egalat în minutul următor Ţârlea. "Iar eu am interceptat o minge de la Ozon şi m-am năpustit spre poarta Rapidului expediind de la aproximativ 20 de metri o <bombă> cu piciorul stâng, mingea lovind bara laterală la bază şi prin spatele portarului Todor, s-a dus în bara cealaltă şi a intrat în plasă".

La sfârşitul jocului, la care a participat ca spectator şi autorul acestor rânduri, "stadionul întreg îl aplauda pe Petschovschi ... jucătorul, căpitanul şi omul" . El a fost autorul moral al victoriei.

Cel de-al doilea gol, la Bucureşti cu Dinamo în turul ediţiei 1968-1969. Cu trei minute înainte de finalul jocului, la scorul de 0-0, antrenorul Nicolae Dumitrescu intenţiona să-l schimbe. Văzând, Metskas a zis: „Doamne, ajută-mă să dau gol".

Prin urmare, la o lovitură liberă de pe partea stângă, spre corner, i-a spus lui Chivu să paseze înapoi şi, de la aproximativ 30 de metri, a trimis o „ghiulea" care „s-a strecurat printre picioarele jucătorilor, în colţ, jos, lângă bară, şi... 1-0. Erau trei minute de joc şi totuşi am fost înlocuit, deşi echipa a câştigat cu acel gol. Acestea au fost cele două goluri, pe care nu pot să le uit".

Iată, aşadar, câteva crâmpeie din viaţa fotbalistică a profesorului Christos Metskas, om de o rară modestie, onestitate şi aleasă sensibilitate sufletească (şi-a îngrijit soţia grav bolnavă timp de 14 ani), pentru care fotbalul, în general, destinul şi UTA, în special, nu l-au trimis vreodată în vârful piramidei, deoarece aşa cum spunea poetul şi scriitorul Tudor Arghezi: "Nu trebuie să cerem vieţii mai mult decât poate să dea" .

Abia după jumătate de secol a avut posibilitatea să revadă satul natal Slimnitsa, numit acum Tripholos

sus: Dumitrescu (antr.); Bakos ; Donciu; PetschovszchyIII; Wei

jos: Pantea ; CzakoII ; Jac V. ; Axente ; Damian ; Floruț ;

ichelt; Ţîrlea;Metskas ;Biro ; Domide ; Reinhard(antr. secund) ; Chivu ; Igna .